

Gordon Earl Crawley, roepnaam Gordon, wordt geboren op 6 februari 1917 in Toronto, Ontario.

Hij is de zoon van William en Elsie Elizabeth Crawley, geboren Spracklin. Gordon heeft drie broers en een zus. Het gezin bezoekt de United Church of Canada en thuis wordt Engels gesproken.

Als Gordon zich op 30 november 1942 in Toronto aanmeldt voor actieve dienst in het Canadese leger geeft hij op dat hij 'shipper' van beroep is. In Nederland komt de term 'expediteur' hier het dichtste bij. Hij heeft na het basisonderwijs nog één jaar een technische opleiding gevolgd.

Hij is getrouwd op 31 oktober '42 met Eileen Myrthe Barrett. Voor hij officieel ingelijfd wordt moet Gordon langs de

keuringsartsen. De bekende standaardinformatie wordt vastgelegd: lengte 1,70 m; gewicht 57 kg; bruin haar en bruine ogen. Als speciaalkenmerk wordt genoteerd dat hij een litteken heeft onderaan zijn linker duim; dit voor eventuele identificatie. Een aparte aantekening: de artsen vinden hem fysiek zwak, gezien zijn lengte en gewicht. Ze verwachten dat dit in het leger beter zal worden.

Na drie weken in het districtsdepot in Toronto komt voor Gordon de militaire carroussel. Midden december '42 komt hij aan in Simcoe, Ontario voor de basistraining. Hier blijft Gordon tot het voorjaar van 1943. Vervolgens wordt hij geplaatst in Nanaimo, Brits Columbia (BC) bij de 46ste Lichte Luchtdoel Artillerie. Hij belandt hier met een ernstige neus-keelholte ontsteking in het hospitaal. Na zijn ontslag en een kort verlof blijft Gordon nog in Nanaimo tot eind mei '43. Dan gaat hij voor een maand naar de Combined Operations School in Courtenay, BC.

De school begon in het voorjaar van 1943 als een gezamenlijk initiatief van het Canadese leger en de marine (RCN) voor de verdediging van de Pacifische kust. Na de aanval op Pearl Harbor was men bang voor een Japanse invasie op de westkust van Canada. Halverwege 1943 werd duidelijk dat de Japanse dreiging voor de kust van British Columbia was geweken. De focus van de school verschoof volledig naar het trainen voor offensieve amfibische invasies in Europa, ter voorbereiding op operaties zoals D-Day.

Na ongeveer een maand is hier de training afgelopen voor Gordon en wordt hij weer geplaatst bij de Luchtdoel Artillerie. De volgende notitie in zijn dossier:

'On special duty to Kiska'. Dit vraagt om een toelichting.

Nadat de Japanners het eiland Kiska (deel van de Aleoeten, Alaska) hadden bezet werd 'Operatie Cottage' opgezet met het doel Kiska te heroveren.

In de eerste helft van 1943 gingen Canadese troepen vanaf Vancouver Island naar de Amerikaanse legerbasis op het eiland Adak

Hier kregen de manschappen een Amerikaanse uitrusting en een intensieve en gespecialiseerde training voor een amfibische landing in arctische omstandigheden.

Samen met Amerikaanse troepen maakten zij zich op om het strategisch gelegen eiland Kiska te ontzetten.

Op 13 augustus 1943 vertrok de invasiemacht vanuit Adak, waarna de landing op Kiska plaatsvond op 15 augustus 1943. De Japanners zijn dan al vertrokken na hevige Amerikaanse beschietingen. Hoewel er geen vijand meer aanwezig was, leed het bataljon toch verliezen. Door de extreme weersomstandigheden (zeer dichte mist), boobytraps die de Japanners hadden achtergelaten en incidenten met 'friendly fire' tussen de Amerikaanse en Canadese troepen die elkaar voor de vijand aanzagen), kwamen een officier en verschillende manschappen om het leven.

De Canadezen hadden een US uitrusting gekregen

Begin januari '44 is het Canadese contingent weer terug en krijgen de manschappen een maand verlof. Na zijn verlof wordt Gordon overgeplaatst naar het districtsdepot in Vancouver, Brits Columbia. (BC)

Begin mei 1944 wordt hij opgenomen in Shaughnessy Hospitaal in Vancouver.

Een apart opnameformulier is in zijn dossier niet te vinden, de aanleiding blijft onbekend.

Pas begin juli '44 wordt Gordon ontslagen uit het hospitaal, het moet wel een serieuze reden zijn geweest.

(In 1944 speelde het Shaughnessy Hospital in Vancouver, Canada een cruciale rol als militair ziekenhuis voor de opvang en revalidatie van gewonde militairen.)

Na een kort verlof wordt Gordon weer overgeplaatst; het infanterietrainingskamp in Calgary, Alberta is zijn nieuwe bestemming. De geboorte van zijn zoon Barry Wayne op 11 oktober 1944 is extra duidelijk vermeld in zijn dossier.

Geplaatst op de algemene lijst van het Canadese Infanterie Korps blijft Gordon in Calgary. Midden november '44 krijgt hij inschepingsverlof voor hij voor korte tijd naar Camp Debert in Nova Scotia vertrekt. Hier worden duizenden manschappen verzameld die de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) zullen maken. Op 18 december '44 is Gordon één van de velen die aan boord gaan van een troepenschip dat hen naar het VK brengt waar ze voet aan wal zetten op 27 december '44. Hij komt de lijst van een aanvullingsbataljon.

Twee maanden zal Gordon in het VK doorbrengen. De oversteek naar het vaste land van West-Europa, en naar de harde realiteit van de oorlog, komt voor hem op 23 februari '45 als hij in Antwerpen aankomt.

Van de aanvullingseenheid wordt hij begin maart '45 geplaatst bij het Algonquin Regiment. De laatste notitie in Gordons dossier: Killed In Action op 18 april 1945.

Over wat hij heeft ervaren in die paar maanden op het vaste land van West-Europa geeft het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment uitsluitel.

Op 31 maart '45 steekt het regiment de Rijn over. Vervolgens verplaatsen de Algonquins zich naar Nederlands grondgebied. Via o.a. Millingen en Lochem gaan ze richting Bornerbroek (4 april '45). De confrontatie met de vijand bij Wierden zit er aan te komen. Voor de bevrijding van Wierden wordt zwaar gevochten. Ook hier is het geluk nog aan Gordons zijde.

De opmars gaat verder op Duits grondgebied. Esterwegen wordt bereikt op 11 april '45. Het Küstenkanaal wordt verkend en de volgende taak voor het regiment is, na de oversteek van het kanaal, de weg van Edewecht naar Friesoythe veilig te stellen.

In de vroege uren van 17 april '45 wordt de noordoever bereikt en een bruggenhoofd gevormd. In de namiddag krijgen ze tegenaanvallen te verduren. Hierbij zetten de Duitsers zwaar materieel in, onder andere een zelfrijdende pantser houwitser. De beschietingen daarmee maken meerdere slachtoffers. Er wordt ondersteuning gevraagd van de eigen artillerie, maar die heeft weinig effect. Wel worden een paar slachtoffers gemeld onder de eigen troepen.

Gordon is ingedeeld bij de 'C'-compagnie, de eenheid die het in de nacht van 17/18 april '45 zwaar te verduren heeft in het bruggenhoofd aan de noordzijde van het Küstenkanaal. In de vroege uren van de 18e april '45 telt deze compagnie 7 doden en 15 gewonden. Gordon is één van de gesneuvelden.

Hij krijgt een tijdelijk graf bij Friesoythe. Hier is een tijdelijke begraafplaats aangelegd voor 107, in de regio, gesneuvelde Canadezen.

Op 9 maart 1946 krijgt hij zijn definitieve rustplaats op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten, plot 8; rij B, graf 15.

*Toegekend worden hem:
1939-1945 Star; France-Germany Star; War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.*

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;

*www.canada.ca/library-archives; [wikipedia](http://wikipedia.org), wartimesproject.com; *War Diary Algonquin Regiment.**